

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 08.04.2003, sp. zn. 4 Tz 16/2003, ECLI:CZ:NS:2003:4.TZ.16.2003.1

Číslo: 2/2005

Právní věta: I. Pokud odsouzený v době od právní moci odsuzujícího rozsudku, kterým mu byl uložen trest obecně prospěšných prací, nevedl řádný život, avšak část z uloženého trestu vykonal, pak přichází v úvahu přeměnit toliko zbytek nevykonaného trestu v nepodmíněný trest odnětí svobody. II. Druh práce a místo jejich výkonu v rámci uloženého trestu obecně prospěšných prací určuje soud nařízením výkonu tohoto trestu. Odsouzený nemůže soudem stanovené podmínky výkonu tohoto trestu svévolně měnit a pokud tak učiní a vykoná práce v rozporu s rozhodnutím soudu (např. pro jiný než určený obecní úřad), nelze takto vykonané práce pokládat za výkon nařízeného trestu obecně prospěšných prací.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 08.04.2003

Spisová značka: 4 Tz 16/2003

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obecně prospěšné práce, Vykonávací řízení

Předpisy: § 335 a násl. tr. ř.
§ 45a tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ve prospěch obviněného F. M. proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2002, sp. zn. 9 To 195/2002, v trestní věci Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou sp. zn. 3 T 112/97, rozhodl tak, že byl porušen zákon v neprospěch obviněného F. M., napadené usnesení zrušil a Okresnímu soudu ve Žďáře nad Sázavou přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z o d ů v o d n ě n í:

Trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 26. 11. 1997, sp. zn. 3 T 112/97, který nabyl právní moci dne 23. 12. 1997, byl obviněný F. M. uznán vinným trestným činem zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustil tím, že v době od 1. 1. 1996 do 4. 6. 1997 v K., v Pr. a v P. ničím nepřispíval na výživu své nezletilé dcery B. M., na jejíž výživu je povinen přispívat částkou 800 Kč měsíčně vždy do každého 5. dne v měsíci předem k rukám matky J. D., a to podle pravomocného rozsudku Okresního soudu v Písku, sp. zn. P 136/91, ze dne 27. 6. 1995,

takže za uvedené období dluží J. D. částku ve výši 13 706,70 Kč.

Za to byl odsouzen k trestu obecně prospěšných prací v trvání 300 hodin a dále mu bylo uloženo, aby během výkonu trestu podle svých možností a schopností řádně plnil vyživovací povinnost k nezletilé B. M. a uhradil dlužné výživné.

Usnesením Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 2. 4. 1998, sp. zn. 3 T 112/97, bylo podle § 335, § 336 odst. 2 tr. ř. rozhodnuto tak, že F. M. vykoná trest obecně prospěšných prací v trvání 300 hodin, který mu byl uložen shora uvedeným trestním příkazem, v obvodu Obecního úřadu v K. formou práce v obecním lese, údržby veřejné zeleně a místního hřbitova.

Usnesením Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. 3 T 112/97, bylo podle § 340b odst. 1 tr. ř., § 45a odst. 4 tr. zák. rozhodnuto tak, že F. M. vykoná trest odnětí svobody v trvání 150 dnů se zařazením do věznice s dozorem.

Proti tomuto usnesení podal obviněný F. M. stížnost, o které rozhodoval v neveřejném zasedání Krajský soud v Brně, který ji usnesením ze dne 24. 5. 2002, sp. zn. 9 To 195/2002, podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.

Ministr spravedlnosti podal podle § 266 odst. 1 tr. ř. ve prospěch obviněného F. M. stížnost pro porušení zákona, a to proti poslední citovanému usnesení Krajského soudu v Brně, když z dalšího obsahu podané stížnosti pro porušení zákona vyplývá, že k pochybení došlo již v předchozím usnesení Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. 3 T 112/97.

Stěžovatel zdůraznil, že obviněnému F. M. uplynula jednorozhodná lhůta k výkonu trestu obecně prospěšných prací ve smyslu ustanovení § 45a odst. 3 tr. zák. dne 2. 9. 1999 (výkon tohoto trestu měl nařízen usnesením Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 2. 4. 1998, sp. zn. 3 T 112/97), a to vzhledem k okolnosti, že obviněný F. M. byl v době od 4. 2. 1999 do 4. 7. 1999 ve výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 22. 4. 1996, sp. zn. 3 T 84/96. Dále poukázal na zprávu Obecního úřadu v K. ze dne 31. 8. 2002, ze které vyplývá, že obviněný F. M. odpracoval v trestní věci sp. zn. 3 T 112/97 celkem 224 hodin trestu obecně prospěšných prací, a to v době od 20. 7. 1999 do 30. 8. 1999. Zbývající část trestu obecně prospěšných prací již nevykonával. Právě tato skutečnost nebyla podle ministra spravedlnosti náležitě zohledněna v usnesení Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. 3 T 112/97, kterým bylo rozhodnuto, že obviněný F. M. podle § 340b odst. 1 tr. ř. a § 45a odst. 1 tr. zák. vykoná trest odnětí svobody v trvání 150 dnů. Toto usnesení bylo odůvodněno poukazem na okolnost, že obviněný F. M. nevedl v době výkonu trestu obecně prospěšných prací řádný život, neboť se v této době dopustil další úmyslné trestné činnosti, pro kterou byl pravomocně odsouzen rozsudky Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 19. 10. 2000, sp. zn. 3 T 78/99, a ze dne 16. 5. 2001, sp. zn. 3 T 41/2001. Podle názoru soudu prvního stupně tak F. M. nesplnil podmínku stanovenou mu ustanovením § 45a odst. 4 tr. zák. Skutečnost, že obviněný již část trestu obecně prospěšných prací v trvání 224 hodin vykonával, vzal soud v úvahu, ale přesto bylo rozhodnuto o přeměně celého trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody v trvání 150 dnů. Dále si soud v této věci podle názoru ministra spravedlnosti neověřil tvrzení obviněného, že odpracoval dalších sto hodin obecně prospěšných prací pro Obecní úřad K., když vyžádanou zprávu k této otázce od obecního úřadu neobdržel.

V dalším stěžovatel konstatoval, že v daném případě sice lze souhlasit s názorem okresního soudu, že obviněný F. M. nevedl v době odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací řádný život, když se dopustil další trestné činnosti, ale na druhé straně je třeba poukázat na to, že obviněný část trestu obecně prospěšných prací v trvání 224 hodin v rozhodné době vykonával. Podle názoru ministra spravedlnosti měl tedy soud v souladu s ustanovením § 45a odst. 4 tr. zák. přeměnit pouze v termínu nevykonanou část trestu obecně prospěšných prací, a jestliže tak neučinil, porušil zákon v

neprospěch obviněného. Ten by tak část vykonaného trestu obecně prospěšných prací, která byla rovněž přeměněna na trest odnětí svobody, musel vykonat dvakrát. Krajský soud v Brně pak nedostál své zákonné povinnosti ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř., když pochybení soudu prvního stupně nenapravil a stížnost podanou obviněným zamítl jako nedůvodnou.

V závěru stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že napadeným usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2002, sp. zn. 9 To 195/2002, a v řízení, které mu předcházelo, byl porušen zákon v neprospěch obviněného F. M. v ustanoveních § 147 odst. 1 písm. a), b) a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., a dále též v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. ve vztahu k ustanovení § 45a odst. 4 tr. zák. Dále navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené usnesení zrušil a postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud podle § 267 odst. 3 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadenému rozhodnutí předcházející, a zjistil, že zákon porušen byl.

Podle § 45a odst. 4 tr. zák., jestliže pachatel v době od odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací nevedl řádný život nebo zaviněně nevykonal ve stanovené době uložený trest, přemění soud trest obecně prospěšných prací nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a rozhodne zároveň o způsobu jeho výkonu; přitom každé i jen započaté dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítají za jeden den odnětí svobody.

Nejvyšší soud z obsahu spisového materiálu zjistil, že usnesení Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 2. 4. 1998, sp. zn. 3 T 112/97, o nařízení výkonu trestu obecně prospěšných prací bylo F. M. doručeno dne 16. 4. 1998. Obviněný byl rovněž poučen o své povinnosti se dostavit na Obecní úřad v K. do čtrnácti dnů od doručení tohoto usnesení k projednání podmínek výkonu tohoto trestu. Zpráva Obecního úřadu v K. ze dne 5. 6. 1998 vystavená pro okresní soud ale konstatuje, že se obviněný nedostavil k projednání a sepsání podmínek trestu obecně prospěšných prací. Proto byl obviněný soudem vyzván, aby se ve lhůtě jednoho týdne dostavil na příslušný obecní úřad k projednání podmínek výkonu trestu. Obviněnému se tuto výzvu podařilo doručit až prostřednictvím Policie České republiky dne 27. 7. 1998. Na tuto výzvu obviněný nereagoval, což vyplývá z přípisu Obecního úřadu v K. ze dne 21. 9. 1998. Poté soud předvolal obviněného k informativnímu výslechu na 13. 10. 1998, kdy se nedostavil, ačkoli se mu podařilo výzvu doručit. K dalšímu informativnímu výslechu byl obviněný předvolán na 27. 10. 1998, kdy se opětovně nedostavil, přičemž doručení nebylo vykázáno. Posléze byl předvolán k informativnímu výslechu prostřednictvím orgánu Policie České republiky na 17. 11. 1998, ke kterému se rovněž nedostavil. Dne 3. 12. 1998 byla obviněnému doručena další výzva k zahájení výkonu trestu s příslušným poučením o jeho povinnostech. Ani na tuto výzvu nereagoval, o čemž svědčí přípis Obecního úřadu v K. ze dne 13. 1. 1999. Dne 14. 1. 1999 byl spis předložen předsedkyni senátu s upozorněním, že odsouzený F. M. neplní podmínky trestu obecně prospěšných prací.

Obviněný F. M. se pak bez předvolání dostavil na Okresní soud ve Žďáře nad Sázavou dne 13. 7. 1999 a prohlásil, že byl od 4. 2. 1999 do 4. 7. 1999 ve výkonu trestu odnětí svobody. Byl upozorněn na povinnost vykonat trest v zákonem stanoveném termínu. K dotazu soudu Obecní úřad v K. přípisem ze dne 19. 6. 2001 oznámil, že F. M. vykonal trest obecně prospěšných prací v rozsahu 224 hodin a k výkonu zbývajících 76 hodin se již nedostavil. Okresní soud v této souvislosti požádal o upřesnění data, kdy F. M. zahájil obecně prospěšné práce a kdy pracoval naposledy. K tomu přípisem ze dne 31. 8. 2001 Obecní úřad v K. sdělil, že jmenovaný vykonával obecně prospěšné práce od 20. 7. 1999 do 30. 8. 1999.

Okresní soud rovněž dotazem na matku dítěte J. D. zjišťoval, zda F. M. uhradil dlužné výživné na nezletilou dceru B. M., a z její odpovědi ze dne 28. 8. 2001 zjistil, že obviněný doposud na úhradu

svého dluhu nic nezaplátil.

Ve veřejném zasedání konaném dne 19. 2. 2002 u Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou, v němž bylo rozhodováno o přeměně trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody podle § 340b tr. ř., byl mimo jiné přečten obsah rozsudku Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 19. 10. 2000, sp. zn. 3 T 78/99, z něhož vyplynulo, že obviněný F. M. spáchal dne 1. 1. 1999 trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák., v době od 5. 6. 1997 do 4. 7. 1999 a od 1. 8. 1999 do 14. 12. 1999 dvojnásobný trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák., dne 6. 10. 1999 a 23. 7. 2000 dvojnásobný trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Dále pak z trestního příkazu Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 16. 5. 2001, sp. zn. 3 T 41/2001, vyplynulo, že F. M. spáchal dne 7. 2. 2001 a 12. 3. 2001 trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.

Po nařízení veřejného zasedání za účelem přeměny trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody zaslal obviněný F. M. soudu vyjádření o tom, že podle jeho názoru není přeměna trestu nutná, neboť on práce vykonal, a to dvě stě hodin pro Obecní úřad v K. a sto hodin pro Obecní úřad v Kc., což soud prověřoval dotazy na příslušných obecních úřadech. Obecní úřad v K. sdělil shodné údaje jako v předchozím přípise ze dne 31. 8. 2001 a Obecní úřad v Kc. na výzvu soudu nereagoval. Ve veřejném zasedání dne 19. 2. 2002 pak obviněný tyto skutečnosti na svoji obhajobu zopakoval. Okresní soud pak svým usnesením přeměnil celý trest obecně prospěšných prací v trvání 300 hodin na trest odnětí svobody v trvání 150 dnů.

Z odůvodnění usnesení soudu prvního stupně vyplynulo, že na základě důkazů provedených ve veřejném zasedání měl soud za prokázané, že obviněný F. M. v době od odsouzení dne 23. 12. 1997 do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací nevedl řádný život a také zaviněně nevykonal uložený trest obecně prospěšných prací v trvání 300 hodin, který mu byl uložen trestním příkazem téhož soudu. Okolnost, že obviněný vykonal pouze 224 hodin obecně prospěšných prací, byla soudu známa. Důvodem, který vedl soud k přeměně trestu obecně prospěšných prací v celé uložené výměře 300 hodin, byla především skutečnost, že obviněný F. M. nevedl v době od odsouzení do skončení výkonu uloženého trestu řádný život, neboť se v této době dopustil další trestné činnosti, což dokládají rozhodnutí téhož soudu sp. zn. 3 T 78/99 a sp. zn. 3 T 41/2001.

Z obsahu spisu nevyplývá, že by obviněný F. M. měl od Obecního úřadu v K. v rámci projednání podmínek výkonu trestu podle § 336 odst. 2 tr. ř. stanovené konkrétní časové vymezení vykonávaného trestu. Obviněný F. M. tak byl povinen vykonat obecně prospěšné práce v rozsahu 300 hodin v obvodu Obecního úřadu v K. do 2. 9. 1999, neboť usnesení o výkonu tohoto trestu bylo vydáno dne 2. 4. 1998 a obviněný F. M. se v době od 4. 2. 1999 do 4. 7. 1999 nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody a nemohl tedy v této době trest vykonávat (viz § 45a odst. 3 písm. c) tr. zák.).

Nejvyšší soud konstatoval, že k postupu podle § 45a odst. 4 tr. zák. může vést především skutečnost, že pachatel v době od odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací nevede řádný život. Touto dobou je třeba rozumět dobu od právní moci odsuzujícího rozhodnutí do doby, kdy odsouzený vykoná celý uložený trest obecně prospěšných prací. Za součást řádného výkonu trestu obecně prospěšných prací nutno tedy považovat nejen splnění pracovních povinností v rámci uloženého trestu, ale i vedení takového způsobu života, který lze označit za řádný. Pro závěr o vedení řádného života ovšem nestačí, že pachatel náležitě a včas splnil povinnosti vyplývající z nařízení obecně prospěšných prací, poněvadž jejich zaviněné nesplnění je vedle nevedení řádného života dalším samostatným důvodem k přeměně tohoto druhu trestu v trest odnětí svobody. Řádným životem je nutno rozumět to, že odsouzený dodržuje právní řád, plní své povinnosti vůči státu a společnosti, např. vyživovací povinnost, nezneužívá svých práv, nenarušuje občanské soužití, nedopouští se přestupků, jiných deliktů a trestných činů.

Vedení řádného života se tedy posuzuje v době od odsouzení, tj. od právní moci odsuzujícího rozhodnutí, jímž byl pachateli trest obecně prospěšných prací uložen, až do skončení výkonu tohoto trestu, přičemž tento moment je závislý na počtu hodin, které je pachatel povinen vykonat, a na časovém průběhu prováděných prací. Přeměna trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody však logicky přichází v úvahu jen do doby, než jsou práce v celém rozsahu vykonány, neboť poté by již nebylo co přeměňovat, i kdyby soud dodatečně zjistil, že pachatel řádný život nevedl. Z uvedeného pak vyplývá, že jestliže soud v průběhu výkonu trestu obecně prospěšných prací do jeho skončení zjistí, že odsouzený nevede řádný život, přeměnění trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody pouze v tom rozsahu, ve kterém nebyl trest obecně prospěšných prací do doby rozhodnutí o přeměně tohoto trestu vykonán. Je proto povinností soudu v řízení podle § 340b tr. ř. vždy zjišťovat, zda a v jakém rozsahu odsouzený ke dni rozhodnutí vykonal uložený trest obecně prospěšných prací.

Dalším již zmiňovaným důvodem pro přeměnu trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody je skutečnost, že pachatel ve stanovené době zaviněně nevykonal uložený trest. Tato alternativa zahrnuje případy, kdy pachatel, aniž mu v tom něco bránilo, vůbec trest nezačal vykonávat, nebo odmítl nadále v jeho výkonu pokračovat po předchozím částečném výkonu. Pojmem stanovená doba se pro účely výkonu trestu obecně prospěšných prací (§ 45a odst. 4 tr. zák.) rozumí konkrétní časové vymezení (harmonogram) provádění výkonu tohoto trestu stanovené příslušným obecním úřadem v rámci projednání podmínek jeho výkonu s odsouzeným (viz § 336 odst. 2 tr. ř.). Při vymezení této doby postupuje přitom obecní úřad tak, aby odsouzený mohl vykonat uložený trest nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy soud nařídil jeho výkon. Jen v případě, že odsouzenému není při projednání podmínek výkonu trestu obecně prospěšných prací takto vymezena doba jeho provádění, je touto stanovenou dobou automaticky lhůta jednoho roku uvedená v ustanovení § 45a odst. 3 tr. zák. (viz 50/1999 Sb. rozh. tr.).

Po zvážení všech rozhodných skutečností Nejvyšší soud konstatoval, že v případě obviněného F. M. byly podle § 45a odst. 4 tr. zák. postupně relevantní oba důvody přeměny uloženého trestu na trest odnětí svobody. To, že obviněný v době od odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací nevedl řádný život, ale soud konstatoval až tehdy, kdy obviněný F. M. z uloženého trestu vykonal 224 hodin, a tudíž již přicházelo v úvahu přeměnit pouze zbytek nevykonaného trestu, který měl být vykonán v obvodu Obecního úřadu v K. Druhým samostatným důvodem k přeměně zbytku nevykonaného trestu pak v tomto případě byla skutečnost, že obviněný v důsledku svého zavinění nevykonal celý trest v zákonem stanovené době jednoho roku.

V této souvislosti je třeba také zdůraznit, že výběr práce v rámci výkonu trestu obecně prospěšných prací není věcí svobodné volby odsouzeného. Druh prací, místo a dobu jejich provádění určuje soud usnesením o nařízení výkonu trestu obecně prospěšných prací, proti němuž není stížnost přípustná. Jestliže tedy druh a místo výkonu trestu obecně prospěšných prací byly obviněnému závazně stanoveny usnesením Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 2. 4. 1998, sp. zn. 3 T 112/97, pak měl obviněný F. M. tyto práce konat v souladu s tímto usnesením v obvodu Obecního úřadu v K. Nebylo proto důvodné při zjišťování rozsahu vykonaného trestu obecně prospěšných prací přihlížet k tvrzení obviněného, že zbývající část trestu vykonal pro Obecní úřad v K. a taktéž v tomto směru nebylo rozhodující jakékoli vyjádření tohoto obecního úřadu.

Pro úplnost Nejvyšší soud dodává, že nic nebránilo soudu prvního stupně, aby v řízení podle § 340b tr. ř. rozhodl o přeměně trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody bez zbytečného odkladu poté, co zjistil, že odsouzený nevede řádný život. Soud tak mohl postupovat, jestliže se odsouzený, aniž mu v tom něco závažného bránilo, přes výzvy příslušného orgánu či soudu, ani nedostavil k určenému orgánu za účelem projednání podmínek výkonu trestu, jak mu bylo soudem uloženo. Obviněný F. M. se v tomto případě do 14 dnů od doručení usnesení Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 2. 4. 1998, sp. zn. 3 T 112/97, nedostavil na Obecní úřad v K. k projednání

podmínek výkonu trestu a ani na opakovanou výzvu nereagoval. Zjevně se tak vyhýbal projednání podmínek výkonu trestu a stanovení časového vymezení své pracovní činnosti a svévolně tak oddaloval zahájení výkonu trestu. Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně rozhodl o přeměně trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody až v době, kdy lhůta pro výkon trestu obecně prospěšných prací již uplynula a obviněný část těchto prací v rozsahu 224 hodin vykonal, bylo třeba toto částečné vykonání trestu obecně prospěšných prací při přeměně na trest odnětí svobody zohlednit. Okresní soud tudíž při svém rozhodování nesprávně hodnotil opatřené důkazy a rovněž ve věci správně nezjistil skutkový stav. Svým rozhodnutím pak přivodil stav, kdy obviněný by v rámci přeměněného trestu odnětí svobody vykonal i tu část, kterou již obviněný odpykal v rámci původně uloženého trestu obecně prospěšných prací.

Protože Krajský soud v Brně shora uvedená pochybení soudu prvního stupně nenapravit a nedostál tak své přezkumné povinnosti, když stížnost obviněného proti usnesení soudu prvního stupně jako nedůvodnou zamítl, Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2002, sp. zn. 9 To 195/2002, byl porušen zákon v ustanoveních § 147 odst. 1 písm. a), b) a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a v řízení, které mu předcházelo, též v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. a § 45a odst. 4 tr. zák. v neprospěch obviněného F. M. Podle § 269 odst. 2 tr. ř. pak Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení krajského soudu, jakož i usnesení Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. 3 T 112/97, a dále zrušil i všechna obsahově navazující rozhodnutí, která touto změnou pozbyla svého podkladu. Poté Nejvyšší soud podle § 270 odst. 1 tr. ř. přikázal Okresnímu soudu ve Žďáře nad Sázavou, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, což znamená, že znovu rozhodne o přeměně zbytku nevykonaného trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody.

Podle § 270 odst. 4 tr. ř. je orgán, jemuž byla věc přikázána, vázán právním názorem, který vyslovil ve věci Nejvyšší soud, a je povinen provést procesní úkony, jejichž provedení nařídil. Protože bylo vysloveno, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného, nemůže podle § 273 tr. ř. v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.